

ברכת שבח והודית הגשמים¹

יְרְדוּ גְשָׁמִים רַבִּים

אִם יֵשׁ לָּךְ שָׁדָה, מְבָרֵךְ שֶׁהֵחֵינּוּ,

וְאִם הֵיְתָה שְׁלֹו וְשָׁל אַחֲרָיִם, מְבָרֵךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב.

מברך – "ברכות אחרות
ודברים אחרים הרבה שאין
בהן פתיחה ולא חתימה, תיקנו
חכמים דרך שבח והודיה
להקדוש ברוך הוא, כמו
ברכות התפילה שכבר
כתבנום" (ברכו י,א).

**מְבָרֵךְ שֶׁהֵחֵינּוּ ... מְבָרֵךְ
הַטּוֹב וְהַמְטִיב** – והברכות
בשם ומלכות "ברוך אתה ה'
א-לוהינו מלך העולם..."
והעקרון: "קצבו [עיקרו] של
דבר--שכל טובה שהיא לו
ולאחרים, מברך הטוב
והמטיב; וטובה שהיא לו
לבדו, מברך שהחיינו" (ברכות
יז).

רוב ההודיות – רוב לא
במשמעות "רוב ולא הכל"
אלא במשמעות "ריבוי" כגון
"ברוב עם הדרת מלך" (משלי
יד,כח).

מְשִׁירְבוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ –
ויחיו שלוליות מים. ויעלו
**אֲבַעְבוּעוֹת מִן הַמָּטָר עַל
פְּנֵי הַמַּיִם** – שבטיפות
הגשם, השלוליות מבעבעות.
**וַיִּלְכּוּ הָאֲבַעְבוּעוֹת זֶה
לְקִרְאָת זֶה** – בלשון תלמוד
"כחתן לקראת כלה" כי
כאשר שתי אבעבועות
נפגשות, מתחברות ונעשות
אחת.

וְאִם אֵין לָּךְ שָׁדָה, מְבָרֵךְ: מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָּךְ ה' אֱ-לֹהֵינוּ, עַל כָּל
טִיפָה וְטִיפָה שֶׁהוֹרְדֶתָ לָנוּ. וְאֵלֹו פִּינּוּ מְלֵא שִׁיכָה כִּים וְלִשׁוֹנֵנוּ
הִנֵּה בְּהַמּוֹן גְּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח בְּמִרְחָבֵי הָרָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ
מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ וּכְיָרַח, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ
קְלוֹת כְּאֵילוֹת, אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָּךְ ה' אֱ-לֹהֵינוּ
וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ מְלַפְנוּ אֶפְלוּ עַל אַחַת מְאֶלְף אֶלְפֵי אֶלְפִים
וְרוֹב רַבְבֵי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ.
מְלַפְנֵים מִמְצָרִים גְּאֵלְתָּנוּ ה' אֱ-לֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
בְּרַעַב זָנַתָּנוּ, וּבְשֶׁבַע כִּלְכַלְתָּנוּ, וּמִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְבָר
מִלְטָתָנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים רַבִּים דִּלִּיתָנוּ מְלַפְנוּ. וְעַד הִנֵּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ ה' אֱ-לֹהֵינוּ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסְדֶיךָ. עַל כֵּן, אֲבָרִים שֶׁפִּלְגָתָ
בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּתוֹךְ פִּינוּ
הֵן הֵם בְּרִנָּה יוֹדוּ לָּךְ וּיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ מְלַפְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה',
רֹב הַהוֹדִיּוֹת אֱ-לֹהֵי הַתְּשֻׁבָּחוֹת.

מְאִימָתִי מְבָרְכִין עַל הַגְּשָׁמִים מְשִׁירְבוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ, וַיִּעְלוּ
אֲבַעְבוּעוֹת מִן הַמָּטָר עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וַיִּלְכּוּ הָאֲבַעְבוּעוֹת זֶה
לְקִרְאָת זֶה.

¹רמב"ם, משנה תורה, ספר אהבה, הלכות ברכות, פרק י, הלכות ה-ו.